

ת"פ 29059/09/19 - מדינת ישראל נגד ג' פ'

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 29059-09-19 מדינת ישראל נ' פ'

ת"פ 5524-12-18

לפני
בעניין:
המאשימה

כבוד השופטת זהר דיבון סגל
מדינת ישראל
באמצעות ב"כ עו"ד יעל גבעון

הנאשם

נגד
ג' פ'
באמצעות ב"כ עו"ד ברק פרידמן

גזר דין

הנאשם נותן את הדין בגין תקיפה הגורמת חבלה ממש - בן זוג, עבירה לפי סעיפים 380 + 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) ובתקיפה סתם - בן זוג, עבירה לפי סעיפים 379 + 382(ב) לחוק העונשין וזאת בשני כתבי אישום מתוקנים שצורפו יחד כדלקמן:

כתב אישום מתוקן בת"פ 5524-12-18 (להלן: תיק האב)

1. ביום 18.5.2018 וסביב השעה 04:30 לערך, שב הנאשם לביתו כאשר הוא תחת השפעת אלכוהול, שם המתניה לבואו, המתלוננת. בין השניים התפתח דין ודברים במהלכו החל הנאשם לשוחח עם מספר בנות אשר עברו מתחת למרפסת ביתו. בתגובה לכך תפסה המתלוננת את הנאשם בצווארו וחנקה אותו, דחפה אותו אחורנית והנאשם התנגד והחזיק במעקה המרפסת כדי לא ליפול. המתלוננת סטרה לנאשם, שרטה אותו בכתפו ובצווארו והכתה את פיו באמצעות בקבוק סודה מספר פעמים. כתוצאה ממעשי המתלוננת נגרמו לנאשם שבר בשן ואדמומיות בכתפו ובצווארו. בתגובה למעשיה ולאחר שבדק את פציעתו, הנאשם סטר למתלוננת, משך בשיערה וביקש כי תצא מביתו, אולם המתלוננת סירבה לעשות כן.

כתב האישום המתוקן בת"פ 29059-09-19 (להלן: תיק הצירוף)

2. ביום 23.4.2019 בעת ששהו הנאשם והמתלוננת בנופש, הוחלפו ביניהם מילים ובין היתר, החל הנאשם לגדף את המתלוננת באומרו "את בת זונה, את תמיד הורסת לי את כל הטיולים". בהמשך לדבריו אלו של הנאשם, סטרה המתלוננת בפניו של הנאשם. בתגובה לסטירה, דקר הנאשם את המתלוננת באמצעות שיפוד עץ מלוכלך בכף ידה. כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת פצע ביד, אודם ונפיחות והיא אושפזה במשך 3 ימים בבית החולים לקבלת טיפול אנטיביוטי.

3. למען הסדר הטוב אציין כי הדיונים בתיק האב ובתיק הצירוף התנהלו תחילה בפני השופטת הנכבדה

פינק כתוארה אז סגנית הנשיאה, ועם מינויה לבית המשפט המחוזי הועבר הליך שמיעת הטיעון לעונש וגזירת הדין לפניי. על מנת שלפני הקורא תונח התמונה המלאה אסקור בקצרה את השתלשלות ההליכים.

4. ביום 9.12.2019 בהתאם להסדר טיעון דיוני בתיק האב הודה הנאשם בכתב האישום המתוקן בתקיפה סתם - בן זוג, עבירה לפי סעיפים 379 + 382(ב) לחוק העונשין, אך לא הורשע. בהסכמת הצדדים התבקש שירות המבחן להגיש תסקיר שיבחן את נסיבות ביצוע העבירה, נסיבותיו האישיות של הנאשם ואפשרות הימנעות מהרשעה. הוסכם בין הצדדים כי ככל שהתסקיר יישא אופי חיובי בהיבט של נטילת אחריות ושיתוף פעולה בכל הליך שיידרש ושירות המבחן ימליץ על הימנעות מהרשעה, המאשימה תסכים לכך. במידה והתסקיר יהיה שלילי באחד מהפרמטרים, כל צד יטען כראות עיניו.

5. ביום 20.06.2020 בהתאם להסדר טיעון דיוני בתיק הצירוף הורשע הנאשם בתקיפה הגורמת חבלה ממש - בן זוג, עבירה לפי סעיפים 380 + 382(ג) לחוק העונשין. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש. בהסכמת הצדדים התבקש שירות המבחן להגיש תסקיר בעניינו שיבחן בין היתר את שאלת ההרשעה. המאשימה הבהירה כי עמדתה להרשעה.

6. ביום 10.2.2021 אוחד הדיון בתיק האב ובתיק הצירוף. בהסכמת הצדדים התבקש שירות המבחן להגיש תסקיר משלים בעניינו של הנאשם וכן התבקש הממונה לבחון את כשירותו של הנאשם לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

תסקירי שירות המבחן וחוות דעת הממונה

7. שירות המבחן ערך ארבעה תסקירים בעניינו של הנאשם ואלו מקיפים, מפורטים ונפרשים על פני התאריכים 5.7.2020 - 20.4.2021. התסקירים מבוססים על פגישות עם הנאשם וכן פגישות עם המתלוננת, אשר הועמדה לדין בגין עבירת אלימות כנגד הנאשם והשתלבה לאחר הודאתה ובהתאם להמלצת שירות המבחן בבית המשפט הקהילתי. כמו כן עמדו בפני שירות המבחן גיליון הרישום הפלילי, מכתב המלצה, וכן מסמכים שונים לרבות כאלו המעידים על מצבו הכלכלי.

8. התסקירים כוללים התייחסות לרקע האישי והמשפחתי של הנאשם, היסטוריה עבריינית והתייחסות לעבירה הנוכחית, הערכת סיכון וסיכויי שיקום. אקדים במעט את המאחר ואומר כי על אף הקשיים עמם התמודד הנאשם בתחילת הטיפול והקשר עם שירות המבחן, ההליכים נשאו פרי ובסופו של דבר המליץ שירות המבחן לנקוט בענישה טיפולית שיקומית וחינוכית. עם זאת ועל אף ההמלצה החיובית, שירות המבחן לא המליץ להימנע מהרשעה. מפאת חשיבות הדברים ומכיוון שיש בתסקירים ללמד על הדרך בה צעד הנאשם, ארחיב מעט מעבר למקובל בתיאורם.

תסקיר ראשון מאת שירות המבחן מיום 5.7.2020 - הוגש לתיק האב

9. מהתסקיר עולה כי הנאשם בחור צעיר בן 24, נעדר עבר פלילי, רווק, מתגורר עם משפחתו ברחובות. הנאשם מסר כי לו חמישה אחים עמם הוא בקשר קרוב וכן סיפר כי אביו נפטר בשנת 2005 כאשר היה בן 9 בלבד כתוצאה מדום לב. כן סיפר כי אביו נהג באלימות כלפי אמו של הנאשם וצרף אלכוהול בכמויות גבוהות, אך מסר כי לא חווה אלימות מאביו כלפיו. אמו של הנאשם בת 60 עמה יש לו קשר קרוב לדבריו, רוכש לה כבוד ונענה לסמכותה. הנאשם תיאר כי אמו עבדה בתחום משק בית כל חייה וכיום סובלת מבעיות רפואיות. הנאשם סיפר כי לאחר שאביו נפטר חש מחסור בדמות אב שתעניק לו תחושת ביטחון, וכי הוא עצמו נאלץ לדאוג לצרכיו הכלכליים והרגשיים לבדו.

כעולה מן התסקיר הנאשם תפקד באופן תקין והיה בעל הישגים לימודיים גבוהים בתקופה בה למד בבית הספר יסודי, אך כאשר אביו נפטר החל לחוות קשיי הסתגלות הן בבית הספר ואלו המשיכו גם בשירותו הצבאי. חרף קשייו אלו

תיאר הנאשם כי לאורך השנים היה מוקף בחברים קרובים ותומכים. הנאשם סיים 11 שנות לימוד ללא בגרות, העדיף לעבוד ובהתאם עבד במלצרות באולמות אירועים עד לגיוסו. הנאשם מסר כי לא רצה להתגייס לצבא, ריצה מאסר בגין עריקות ולבסוף שוחרר משרות צבאי בגין אי התאמה. הנאשם המשיך בעבודתו כמלצר עד גיל 22 ולאחר מכן עבד במשך שנתיים כנהג בחברת בגדים עד התפרצות נגיף הקורונה אז פוטר עקב צמצומים בחברה.

הנאשם מסר כי הכיר את המתלוננת בבילוי חברתי וכבר מתחילת הקשר גילה אצלה סימנים של רכושנות ואובססיות כלפיו כאשר שלל מאפיינים אלו מצדו. כמו כן סיפר כי במשך שנתיים התגוררה המתלוננת בביתו של הנאשם יחד עם משפחתו לאור מערכת יחסים מורכבת שלה עם הוריה. הנאשם תיאר כי הקשר ביניהם אופיין בריבים, אלימות מילולית הדדית וכן אלימות פיזית מצידה של המתלוננת כלפיו, אך בחר שלא להתלונן במשטרה. לדבריו רצה לנתק את הקשר עמה אך בכל פעם חזרו לקשר בטענה כי ריחם עליה. הנאשם שלל אלימות מצדו כלפי המתלוננת.

באשר לאירוע המתואר בכתב האישום, שירות המבחן התרשם כי הנאשם הרחיק עצמו מהמעשים שיוחסו לו בטענה כי המתלוננת נהגה כלפיו באלימות, לאחר שיצא לבלות עם חבריו בלעדיה וצרך במהלך הבילוי אלכוהול, לדבריו התקשה לשלוט על כעסיו והגיב כלפיה באלימות. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נטה לצמצם ממידת אחריותו לביצוע העבירה בה הודה ולתפיסתו נגרם לו עוול כאשר הועמד לדין. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם התקשה להעמיק בקשייו, בנסיבות שהובילו אותו ליחסים זוגיים מורכבים וכן שלל קשיים בשליטה בכעסים במערכת זוגית, וכן שלל שימוש לרעה או התמכרות לאלכוהול וצורך טיפולי בנושא.

שירות המבחן ערך פגישה עם המתלוננת בת 20, שסיפרה כי היא נמצאת במערכת יחסים זוגית תקינה מזה שנה, מתגוררת אצל אמה ברחובות ועובדת כקופאית בתחנת דלק. עוד סיפרה כי הכירה את הנאשם בתקופה משברית בחייה, תיארה מערכת יחסים זוגית לא יציבה לצד אלימות הדדית, קשר שאופיין בחוסר אמון מצדה כלפי הנאשם, התפרצויות כעס וזריקת חפצים במהלך ריב ע"י הנאשם וכן מסרה כי נהג לעקוב אחריה ונהג ברכושניות כלפיה. עוד מסרה כי חששה מחוסר נאמנות מצד הנאשם שוביל לסילוקה מביתו, נהגה לעקוב אחריו ונהגה ברכושנות כלפיו. כמו כן סיפרה כי הקשר עם הנאשם נותק, אך קיים אצלה החשש מפני פגיעה אפשרית במידה ויפגשו. המתלוננת הופנתה לבית משפט קהילתי.

התרשמות שירות המבחן היא מנאשם שגדל בתחושות של חוסר ביטחון, בעל בשלות ויכולת הסתגלות נמוכות כמו גם יכולת נמוכה להסתגל במסגרות ובמערכות יחסים. הנאשם מגלה תלות רגשית רבה תוך קושי בהבחנה בין צרכיו לצרכי אחרים. עוד ניכר כי הנאשם מגלה קושי בוויסות רגשי, נטה לפעול מתוך תמריץ, מגלה קושי בשליטה בכעסים, נוטה להשתמש לרעה באלכוהול כדרך בריחה מהתמודדות עם קשייו ורגשותיו ואינו מגלה תובנה למצבו זה. כל אלו כאמור באו לידי ביטוי גם במערכת היחסים שלו עם המתלוננת ממנה גילה קושי להיפרד לאור רקע גדילתו ללא מודל לזוגיות תקינה, הזדהות עם מצוקתה, אובססיות ותלות הדדית.

לצד זאת שירות מבחן העריך כי ההליך המשפטי היווה גורם משמעותי ומרתיע עבור הנאשם. עוד העריך שירות המבחן כי ללא התערבות טיפולית רמת הסיכון להישנות העבירות בעתיד היא ממשית. מכאן ובהעדר נזקקות טיפולית לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית, ובהתאם לא המליץ על הימנעות מהרשעה אלא שהמליץ על ענישה מוחשית ומרתיעה.

תסקיר שני מאת שירות המבחן מיום 16.11.2020 הוגש לתיק הצירוף (להלן: התסקיר השני)

10. שירות המבחן סקר בשנית את תולדות חייו של הנאשם וכן התייחס בקצרה לתסקיר הראשון. חשוב שייאמר כי התסקיר מפורט בהרבה מהתסקיר הראשון ומבוסס בין היתר גם על מסמכים שהציג הנאשם אשר לא עמדו בפני קצינת המבחן בתסקיר הראשון. כמו כן ניכר כי הנאשם הוסיף ושיתף בפרטים. כך לדוגמה אודות הקשר עם אביו שהיה מכור לאלכוהול וריצה מספר מאסרים בגין עבירות אלימות, ההשפעה שהייתה למותו עליו ועל משפחתו וכן העובדה כי שיתף כי לאחרונה מרגיש מוצף ונזכר באירועים טרגיים מעברו.

שירות המבחן ציין כי בשונה מהאבחון המדווח שנמסר בתסקיר הראשון, הנאשם מקבל אחריות על ביצוע העבירה ומסר כי במהלך בילוי משותף חש כי המתלוננת השפילה אותו בפומבי, נקטה באלימות מילולית והדבר הסלים לאלימות הדדית. כן מסר הנאשם כי הרגיש בחוסר אונים וכי התקשה לשלוט בתחושותיו באותה העת. הנאשם הביע חרטה ובושה במעשיו, מסר שתגובתו הייתה לא מווסתת ונגרמה בין היתר מצריכת אלכוהול. כמו כן שיתף הנאשם כי מאז הפגישה בשירות המבחן חש מוצף בזיכרונות טראומטיים ומתקשה להירדם וכי חל שינוי בתפיסותיו ועמדותיו והוא מבין כי קיימת בעיה של אלימות ולדבריו מעוניין להתחיל תהליך טיפולי מעמיק ומשמעותי.

על אף שהנאשם מסר כי התנסה בגיל בגרות בסמים וצריכת אלכוהול החל מגיל 16 באירועים חברתיים ובסופי שבוע, הוא שלל נזקקות לטיפול בתחום ההתמכרויות ושיתף כי אינו משתמש עוד בסמים וכן מקפיד על צריכה מתונה ומבוקרת של אלכוהול. על עמדה זו חזר גם לאחר שקצינת המבחן שיקפה לו את התרשמותה כי הוא מאופיין בשימוש לרעה באלכוהול כגורם מווסת רגשות וניכר וכי קיים קושי בבקרה ובוויסות צריכת האלכוהול. לצד זאת, מסר הנאשם כי מבין שמתקשה להתמודד עם קשייו וכי הוא זקוק לטיפול בתחום האלימות הזוגית.

שירות המבחן נפגש עם המתלוננת פעם נוספת. המתלוננת בת 20 עובדת באופן עצמאי כמעצבת שיער, תיארה כי פגשה את הנאשם בגין 17 על רקע תקופה משברית בחייה בעקבות גירושי הוריה ומורכבות במערכת היחסים עם אמה. כן הוסיפה כי לאחר תקופה קצרה ובעקבות המורכבות עם אמה עברה להתגורר בבית הנאשם והוריו ופתחה בו תלות לצד תחושות של חוסר אמון. בנוסף תיארה את מערכת היחסים בינה לבין הנאשם כמאופיינת בקנאה קיצונית, אובססיביות ואלימות. עוד מסרה המתלוננת כי חששה שתסולק מביתו של הנאשם ולא יהיה עבורה מקום מגורים חלופי. המתלוננת שיתפה כי הקשר בינה לבין הנאשם נותק, אך חוששת מפגישה עמו ומפגיעה עתידית.

שירות המבחן חזר על גורמי הסיכון להישנות העבירה, לרבות העובדה כי מדובר בעבירת אלימות שנייה, נסיבותיו האישיות ומשפחתיות המורכבות כשברקע מצוקה כלכלית, ללא תמיכה וללא גורמי הכוונה, תחושת חוסר ביטחון לצד אחריות לדאוג לאמו ולפרנסת הבית שלא תאמו את גילו ויכולותיו של הנאשם ואת העובדה כי לנאשם קשיי הסתגלות למסגרות.

שירות המבחן התרשם כי לנאשם קושי בוויסות רגשותיו ובהתמודדות עם רגשות שליליים, הנאשם מתקשה ליצור קשרים מבוססי אמון, אינו בעל ידע וכלים לתקשורת מקדמת וניהול קונפליקטים ונוטה להשתמש באלכוהול כדרך להימנע מהתמודדות עם קשייו ורגשותיו.

עם זאת, שירות המבחן התרשם כי הנאשם בחור צעיר בעל אמפתיה ויכולות ורבאליות, ללא רקע פלילי ודפוסים עבריינים. הנאשם גילה יציבות במקום העבודה ואף ביטא סיפוק ומסירות וזאת למרות קשייו להסתגל למסגרות. כמו כן, הנאשם ביטא חרטה על מעשיו ומסר כי אינו בקשר עם המתלוננת עוד, ולהערכת שירות המבחן ההליך המשפטי

המתנהל כנגדו והמעצר בו היה מצוי מהווים עבורו גורמים משמעותיים ומרתיעים. ההערכה היא כי הנאשם מביע הבנה כלפי מצבו והתנהגותו האלימה ומבטא מוטיבציה לטיפול מעמיק בתחום האלימות הזוגית.

בסופו של תסקיר הומלץ על מיצוי תהליך טיפולי ושילובו של הנאשם במסגרת מתאימה לצרכיו על מנת להפחית הסיכון להישנות העבירה. על מנת לשלב הנאשם לתוכנית המתואמת לצרכיו, המליץ שירות המבחן על דחיית הדיון בשלושה חודשים במהלכה הופנה הנאשם למרכז "דולב" לטיפול באלימות במשפחה.

תסקיר מאת שירות המבחן מיום 27.1.2021 שהוגש לתיק הצירוף (להלן: התסקיר השלישי)

11. שירות המבחן עדכן כי במהלך תקופת הדחייה הנאשם ביטא חשש לקראת הדיון, תאר מחשבות טורדניות וקשיים בשינה ומסר כי החל את הטיפול במרכז "דולב" ושם חווה קושי בחשיפת טראומות מעברו. עם זאת תאר כי חש בשיפור במצבו, שביעות רצון מהטיפול ונכונות להמשיכו. ממידע שמסרו גורמי הטיפול במרכז "דולב" וכפי שהובא בתסקיר, הנאשם השתלב בטיפול החל מחודש דצמבר 2020 ומאז מגיע באופן קבוע, משתף בתכנים אישיים ולהערכתו, מבין כי עשוי להגיב באלימות במצבי לחץ ודחק ובהתאם מביע נכונות לטיפול ושינוי דפוסיים אלו.

משיחה טלפונית ועדכנית עם המתלוננת עלה כי מאז ביצוע העבירה הקשר בין הנאשם למתלוננת נותק וכי כיום המתלוננת כבר לא חוששת מפני הנאשם.

כן עדכן שירות המבחן כי תוצאות בדיקות שתן שנערכו לנאשם העידו על היעדר שימוש בסמים וכן במהלך תקופת הדחייה לא נפתחו לנאשם תיקים פליליים נוספים. לנוכח התרשמות שירות המבחן מכך שהנאשם משתף פעולה בטיפול, מהעובדה כי ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע ומציב גבול עבורו, הנאשם מביע הבנה כלפי חומרת מעשיו ונכונות להמשיך הטיפול וכן העובדה כי בדיקת השתן העידה על היעדר שימוש בסמים ומשלא נפתחו כנגד הנאשם תיקים במהלך תקופת הדחייה, המליץ שירות המבחן כי יוטל על הנאשם עונש חינוכי מרתיע בדמות צו של"צ לצד העמדתו במבחן למשך שנה. שירות המבחן לא בא בהמלצה לביטול הרשעתו לאור חומרת העבירות והעדר נזק קונקרטי וזאת חרף התרשמותם החיובית מהנאשם.

תסקיר רביעי מאת שירות המבחן מיום 20.4.2021 שהוגש לתיק הצירוף (להלן: התסקיר הרביעי)

12. שירות המבחן עדכן כי בתקופת הדחייה המשיך הנאשם ושיתף פעולה במרכז "דולב", הביע שביעות רצון מהטיפול וגילה נכונות ורצינות להמשיכו. כמו כן, תוצאת בדיקת שתן שביצע הנאשם מצביעה על ניקיון מסמים, ואף לא נפתחו כנגדו תיקים פליליים חדשים. בנוסף שירות המבחן שוחח פעם נוספת עם המתלוננת אשר מסרה כי הקשר לא חודש והיא לא חוששת מהנאשם.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מפיק תועלת מההליך הטיפולי וכי יש בהליך כדי לסייע לו בשיקומו ובהפחתת הסיכון. ועל כן שב וחזר שירות המבחן על המלצתו להעמיד הנאשם בצו מבחן למשך שנה, כאשר בתקופה זו ימשיך טיפולו במרכז "דולב", לצד של"צ בהיקף של 120 שעות כענישה חינוכית ומרתיעה. כן חזר ומסר שירות המבחן כי על אף ההתרשמות החיובית מהנאשם, משיתוף הפעולה, ההתמדה בטיפול, לקיחת האחריות הפחתת הסיכון וגילו הצעיר של הנאשם, לא יוכלו להמליץ על ביטול הרשעתו לנוכח חומרת העבירות והעדר נזק קונקרטי.

13. בהתאם לחוות דעת הממונה מיום 13.4.2021 שניתנה בתיק הצירוף נמצא הנאשם כשיר לריצוי עונש מאסר על דרך של עבודות שירות.

14. ב"כ המאשימה בטיעוניה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו כפועל יוצא ממעשיו של הנאשם, ובהם זכותה של המתלוננת לשלמות גופה, בריאותה ושלמות נפשה, וזאת במיוחד כאשר המדובר בתקיפה שבוצעה כלפי מי שהייתה בז זוגו של הנאשם וקטינה בעת ביצוע העבירה מושא כתב האישום המתוקן בתיק האב. באשר לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות, המאשימה הבהירה כי היא אינה מתעלמת מחלקה של המתלוננת במערכת היחסים המורכבת והאלימה כעולה מכתב האישום המתוקן בתיק האב ובהתאם לעובדות כתב האישום שהוגש כנגדה, אך ביקשה כי יינתן משקל לחלקו האלים של הנאשם במערכת יחסים זו. הודגשה החומרה במעשיו של הנאשם בתיק הצירוף, שם לאחר שפרץ ויכוח בין הנאשם למתלוננת והאחרונה סטרה לו ובתגובה לכך הנאשם דקר באמצעות שיפוד מלוכלך את כף ידה, גרם לה לפצע ונפוחות אשר הצריכו טיפול רפואי כעולה מתמונות החבלה והמסמכים רפואיים (טעת/1 ו- טעת/2). מכאן, המאשימה עתרה לקבוע מתחם עונש אחד לשני האירועים שנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים.

המאשימה הוסיפה ועמדה בטיעוניה על הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, העדר הרשעות קודמות, ההודאה והחיסכון בזמן שיפוטי וכן לתהליך השיקומי שעבר הנאשם. המאשימה סקרה את עיקרי תסקירי שירות המבחן והודגש כי תחילה הנאשם צמצם מאחריותו ושלל צורך טיפולי אך ניכר כי עבר שינוי משמעותי ובהמשך לקח אחריות על מעשיו, הביע חרטה, השתלב בטיפול ושיתף פעולה באופן מלא. לנוכח ההליך הטיפולי והשיקומי אותו עבר וממשיך לעבור הנאשם סבורה המאשימה כי יש לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם ועל כן עתרה לכך שיושטו על הנאשם 3 חודשי עבודות שירות לצד רכיבי ענישה נוספים. לטעם המאשימה השתת עונש שיקומי כעתירת שירות המבחן מהווה סטייה חדה וקיצונית ממתחם העונש ההולם שאינה הולמת את חומרת מעשיו של הנאשם.

15. בא כוח הנאשם לא חלק על מתחם העונש ההולם לו עתרה המאשימה, אלא טען כי מדובר במקרה בו יש ליתן בכורה לשיקולי השיקום באופן המצדיק סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם בהתאם להמלצת שירות המבחן. בהתאמה התמקדו הטיעונים בסקירת ההליך השיקומי שעבר ועובר הנאשם אשר נסיבות חייו מורכבות, אביו נפטר בהיותו ילד קטן, גדל ללא כלים, ללא מסגרות תומכות ובמשפחה בעלת מורכבות וברקע מצוקה כלכלית קשה. לדבריו הסתבכות הנאשם בפלילים ממחישה את המצוקה בה היה הנאשם. הודגשה ההתפתחות וההתפכחות של הנאשם במהלך השלבים השונים של הטיפול כעולה מהתסקירים השונים, הנאשם הפנים את חומרת מעשיו כמו גם את הצורך בהליך שלו בשיקום וגילה רצון להבין את משמעות מעשיו. מדובר בהליך טיפולי שיקומי ארוך וממושך המתפרש על פני תקופה, הנאשם השתלב במספר קבוצות טיפוליות ונתרם מההליך הטיפולי. לטעמו השוואה בין התסקיר הראשון אל מול האחרון מלמדת על האפקטיביות והיעילות של הטיפול ועל כבדת הדרך שעבר הנאשם. עוד נטען כי שליחתו של הנאשם לריצוי עונש עבודות שירות עשויה לפגוע בהליך השיקום ובהתקדמות שהושגה עד כה.

כן עמד בא כוח הנאשם בטיעונו על מערכת היחסים המורכבת בין הנאשם למתלוננת שלווה באלימות הדדית והפנה לכתב האישום שהוגש כנגד המתלוננת בגין אלימות קשה וכתוצאה ממנה אחת משינוי של הנאשם נשברה (טעת/1). עוד בהקשר לכך עמד בא כוח הנאשם על הפער שעלול להיווצר כתוצאה מקבלת עמדת המאשימה ואל מול התוצאה העונשית בעניינה של המתלוננת אשר הודתה במיוחד לה והשתלבה בהליך שיקומי בבית המשפט הקהילתי, כאשר ברור לכל כי הנאשם לא יפוצה בגין הנזק שנגרם לו כתוצאה ממעשיה.

בא כוח הנאשם הוסיף וציין כי הנאשם מפרנס את אמו אשר מתמודדת עם נכות ובעיות בריאותיות לצד קשיים כלכליים ותמך האמור במסמכים (טעת/2 - טעת/3). עוד הוסיף כי הנאשם גם בתקופה קשה של נגיף הקורונה השתדל

לתפקד ולהשתלב כאדם נורמטיבי ועל מנת לסייע לאמו בקשיים עמם מתמודדים.

בא כוח הנאשם סיכם ועתר לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום ולהסתפק בענישה הרתעתית צופה פני עתיד לצד ענישה חינוכית כהמלצת שירות המבחן והבהיר כי לא תהא התנגדות מטעמו להגדלת היקף שעות השל"צ. כמו כן הסכים בא כוח הנאשם לפיצוי המתלוננת, אך התנה האמור בין היתר בקביעת פיצוי התואם את יכולתו הכלכלית של הנאשם וכן בתנאי שהנאשם יפוצה על ידי המתלוננת על הנזק שנגרם לו לרבות שבירת אחת משיניו.

16. הנאשם בדבר אחרון מסר כי אין לו מה להוסיף, אולם לשאלת בית המשפט אודות הטיפול מסר כי מרגיש טוב בטיפול וכי: "אני בלי עבר פלילי, אני אדם חרוץ, והגעתי לסיטואציות שנפלתי ואני צריך להתמודד עם זה, זה לא מה שהיה לי לפני. ניהלתי מערכת זוגית במשך שלוש שנים וזה לא הגיע למצב כזה. זה לא שהייתי ככה כל הזמן, זה היה משני הצדדים. אני בטיפול, אני עובד. אני אחראי משמרת בפיצרייה ועובד במזגנים" (עמוד 12, שורות 3-6).

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

17. אפתח ואומר כי עתירת המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם אחד מקובלת עליי. על אף שאין המדובר באירועים המתרחשים על פני אותו ציר הזמן, קיים בין האירועים קשר הדוק והם בוצעו כלפי המתלוננת שהייתה בת זוגו של הנאשם. מכאן יש להשקיף על האירוע כאחד בגינו יש לקבוע עונש הולם אחד.

18. מתחם העונש ההולם יעשה בהתאם לעיקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנהוגה וזאת בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

19. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם הם זכותו של אדם לכבוד, לביטחון, להגנה על חייו ושלמות גופו וזכותו לשלוות נפש ותחושת ביטחון. קל וחומר כאשר מדובר בביצוע עבירות אלימות כנגד בת זוג שהייתה בעת ביצוע העבירה בתיק האב קטינה וכידוע זקוקה ביתר שאת להגנה של החברה על שלומה וביטחונה.

20. עמדת בית המשפט העליון אודות עבירות אלימות המבוצעות על ידי גברים כלפי בנות הזוג נשמעה לא אחת ולפיה קיימת לבתי המשפט החובה להביא למיגור עבירות אלו המהוות תופעה נפסדת, נגע רע בחברה, וזאת בין היתר על ידי החמרה בענישה. בהקשר לכך ראו מיני רבים: רע"פ 1884/19 פלוני נגד מדינת ישראל (14.3.2019), ע"פ 3011/17 פרץ נ' מדינת ישראל (31.1.2019). בפסיקה ניכרת מגמת החמרה ברורה כנגד הנוקטים באלימות כלפי בנות זוג בפרט כאשר מדובר בנאשמים בעלי עבר פלילי או נאשמים נעדרים אופק שיקומי, ולא בכדי.

21. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלימות בין בני זוג מלמדת על מנעד רחב של עונשים המוטלים על נאשמים בעבירות אלימות, החל ממאסרים מותנים ועד מאסרים בפועל. מטבע הדברים בעבירות מסוג זה אפשר למצוא דרגות חומרה שונות, והעונש שנגזר בסופו של דבר תלוי במגוון שיקולים וביניהם: חומרת המעשים, האלימות שננקטה, התוצאות והנזק שנגרם, הישנות העבירות, עבר פלילי, נסיבותיו של המבצע, הליכי שיקום וכיוצ"ב. להלן רשימה בלתי ממצה של גזרי דין בעבירות אלימות רלוונטיות לענייננו:

רע"פ 6191/18 דראושה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 28.8.2018) - נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בגדרו התקבל ערעור המאשימה על קולת העונש שהוטל על המבקש וזה הועמד על 9 חודשי מאסר בפועל. מדובר במי שהורשע על פי הודאתו בשני אירועי אלימות ואיומים, באירוע אחד תקף את רעייתו

באמצעות פטיש ופגע ברגלה תוך שאיים עליה כי יהרוג אותה, ובאירוע האחר תקף את רעייתו בכך שבעט ברגלה ואיים כי ישבור את ראשה.

רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.2016) - נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה כנגד העונש אשר הוטל על המבקש בגין הרשעתו באירוע יחיד של תקיפת בת זוג. המבקש "דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה". בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו על דרך של עבודות שירות ועד ל-14 חודשי מאסר. על המבקש נעדר עבר פלילי נגזר עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה כך גם בקשת רשות הערעור שם הושם דגש על הצורך בגינוי חריף של מעשיו של הנאשם ועל ענישה שתהלוך את חומרתם.

רע"פ 977/16 פלוני נ' מדינת ישראל (10.02.2016) - המבקש הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפה סתם בת זוג, היזק לרכוש במזיד ואיומים. המבקש הגיע לביתה של המתלוננת ניפץ את מכשיר הטלפון שלה על קיר הבית, הכה בפניה ומשך בשערה. לאחר מכן הוסיף להכות בפניה ובראשה וגרם נזק לדלת הבית. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין 12 ועד ל-36 חודשי מאסר. על המבקש נגזר עונש מאסר בן 24 חודשים לצד רכיבי ענישה נוספים. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של המבקש והעמיד את עונש המאסר על 18 חודשים שכן לא היה מקום לזקוף לחובת המבקש את הפרת תנאי שחרור.

רע"פ 303/16 טלקר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 13.1.2016) - בית משפט השלום הרשיע את המבקש בתקיפת בת זוג, קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי ועד שנת מאסר בפועל, ולבסוף גזר את עונשו לחמישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. הערעור לבית המשפט המחוזי וכן בקשת רשות הערעור נדחו, תוך שנקבע כי העונש אשר נגזר על המבקש הוא על הצד הנמוך ביחס לחומרת מעשיו.

רע"פ 3463/15 פלוני נ' מדינת ישראל (21.5.2015) - נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש נעדר עבר פלילי אשר הורשע בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בתקיפה סתם בת זוג ובהיזק לרכוש במזיד. המבקש תקף את בת זוגו בכך שסטר לה וגרם לה לשטף דם בסמוך לעינה ולפצע מדמם בשפתיה. בנוסף, במקרה קודם היכה בה באמצעות חגורה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין 8 ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל. על המבקש שלא החל בהליך טיפולי שיש בו כדי להצביע על סיכויי שיקום, הושת עונש מאסר בן 10 חודשים ורכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה תוך שנקבע כי בית משפט השלום עשה חסד עת חפף את מתחמי הענישה.

עפ"ג (מחוזי ירושלים) 57596-05-15 פלוני נ' מדינת ישראל (23.8.2015) - המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בשני אישומים בעבירה של תקיפת בת זוג ובאישום הראשון הורשע גם בעבירת איומים. דובר בבן 64 נעדר הרשעות קודמות שהיה גרוש מהמתלוננת בעת האירועים מושא כתב האישום, ולאחריהם נישא לה מחדש. שירות המבחן המליץ על שעות לתועלת הציבור ונמנע מהמלצה טיפולית. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין מספר חודשי עבודות שירות ועד לשנת מאסר וגזר על הנאשם 5 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לצד רכיבי ענישה נוספים. בית המשפט המחוזי מצא להקל עם הנאשם, תקופת עבודות השירות קוצרה והועמדה על 45 ימים וכן קוצרה תקופת המאסר המותנה.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 1616-12-20 פיקדו נ' מדינת ישראל (15.2.2021) - המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות באיומים ותקיפה סתם בן זוג בכך שתפס בשערה של המתלוננת, משך ובעט בה. שכנה שהבחינה במתרחש צעקה

למערער לחדול ממעשיו וזה איים עליה בתגובה. בהמשך זרק המערער טלפון על המתלוננת, תפס בידה ומשך אותה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שני בין מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך עבודות שירות ועד ל- 10 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים. המערער נידון למאסר בן 14 חודשים הכוללים הפעלת מאסרים מותנים (5 חודשים ו-3 חודשים). ערעור לבית המשפט המחוזי התקבל בחלקו, המאסרים המותנים הופעלו בחופף והמערער נידון לעונש מאסר בן 11 חודשים.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 40581-08-20 אלולו נ' מדינת ישראל (17.11.2020) - המערער הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג בכך שסטר לה, כשהתרחקה ממנו תפס בידה ומשך אותה לכיוונו, הפילה ארצה והכה אותה בכל חלקי גופה. בהמשך אחז בראשה ומשך אותה לכיוונו. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים. וגזר על הנאשם בהתחשב בעברו הפלילי של הנאשם שלא ריצה מאסר מעולם ובהמלצתו השלילית של שירות המבחן, מאסר בפועל בן 14 חודשים לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור על חומרת העונש נדחה.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 22674-12-19 אבו סלימאן נ' מדינת ישראל (25.2.2020) - המערער הורשע בעבירה של תקיפה סתם, בית משפט השלום עמד על עברו הפלילי של הנאשם, על היעדר תסקיר או אופק שיקומי וכן על כך שהנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי יקר וגזר על הנאשם 11 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעורו נדחה.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 24733-06-19 בדיר נ' מדינת ישראל (11.11.19) - המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפת בת זוגו הגורמת חבלה של ממש. הוא הכה אותה מספר פעמים לנגד עיני בתם הקטינה, וכשניסתה להתרחק ממנו הלך בעקבותיה והכה בראשה, אחז בזרועותיה, השכיבה על הרצפה והכה בראשה ובגופה, משך בשערה והכה אותה בפניה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שני בין 12-24 חודשי מאסר ורכיבי ענישה נוספים, ולאור הליך טיפולי ממושך שעבר המבקש והמלצה חיובית של שירות המבחן וגזר את עונשו למאסר בן 10 חודשים לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעורו נדחה.

עפ"ג (חיפה) 40254-07-20 מדינת ישראל נ' פלוני (7.1.2021) - המשיב בעל הרשעות קודמות הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג, בכך שלאחר שצרכו אלכוהול תקף אותה הנאשם, בעט במתלוננת, חנק אותה באמצעות כבל חשמלי, הטיח אגרופים בפניה והפילה לרצפה. במעשיו גרם למתלוננת שריטות ביד, אדמומיות ונפיחות בעין ודם על האף. מתחם העונש ההולם שקבע בית משפט השלום נע בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לריצוי בעבודות שירות לבין מאסר בן 12 חודשים. שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית. על הנאשם נגזרו 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד מאסר מותנה. בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו של הנאשם והעמידו על 6 חודשי מאסר בפועל בעוד יתר מרכיבי גזר הדין נשארו ללא שינוי.

ת"פ (תל-אביב) 20847-07-20 מדינת ישראל נ' פלוני (29.12.2020) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש. במהלך נסיעת המתלוננת ברכב ביחד עם אחר הבחינה בנאשם הנוהג ברכבו וקפצה מהרכב בו נסעה, ניגשה אל עבר רכבו של הנאשם והחלה לחבטות במכסה המנוע של הרכב, תוך שגידפה את הנאשם, פתחה את דלת הנהג ותקפה את הנאשם בכך ששרטה אותו בידו ובמצחו. בהמשך, יצא הנאשם מהרכב והתעמת עם המתלוננת, כאשר ניסתה להכותו באמצעות ידיה ובאמצעות כפכף שאחזה בידה, הנאשם אחז בידה של המתלוננת ותקף אותה שלא כדין בכך שהיכה בפניה בשתי מכות אגרוף. כתוצאה מהתקיפה נגמרו למתלוננת חבלות מדממות ונפיחות בשפתייה, באפה ושטף דם בעינה השמאלית ובלחי. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שני בין מאסר על תנאי לצד צו של"צ ועד ל-12 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. הנאשם בן 38 בעל עבר פלילי, הודה נטל

אחריות על מעשיו תוך הבעת חרטה, שהה 11 ימים במעצר ולאחר מכן שהה 5 חודשים נוספים בתנאים מגבילים ותסקיר שירות המבחן פירט אודות נסיבות חייו האישיות, אך לא בא בהמלצה שיקומית. אחר כל אלו בית המשפט גזר על הנאשם עונש של 40 ימי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות ומאסר מותנה.

ת"פ 6188-04-19 מדינת ישראל נ' קולסניק (12.4.2021) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג. הנאשם נעדר עבר פלילי, שיתף פעולה עם שירות המבחן באופן חלקי בלבד. בית המשפט מתחם עונש בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ועד לשנת מאסר בפועל וגזר בית המשפט על הנאשם ארבעה חודשי מאסר בפועל לריצוי על דרך של עבודות שירות לצד רכיבי ענישה נוספים.

מטבע הדברים אין מקרה אחד הדומה למשנהו, ועל כן מנעד הענישה כפי שהוצג לעיל רחב ומגוון ותלוי בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה בהתאם לייחודיותו וחומרתו.

22. ונחזור לענייננו. מעשיו של הנאשם פגעו בערכים המוגנים בגופה ובנפשה של המתלוננת. מדובר בשתי עבירות אלימות שלא בוצעו במישור אחד מבחינת הזמן, אלא בפער זמנים ניכר זו מזו, וכחלק ממערכת יחסים מורכבת ואלימה בין הנאשם והמתלוננת אשר התגוררה עם הנאשם והוריו בביתם. לא מדובר במעשים מתוכננים, אלא פרץ אלימות ספונטני שתחילתו באלימות שנקטה המתלוננת כלפי הנאשם, כך בתיק האב וכך גם בתיק הצירוף. כמו כן יש לתת את הדעת כי במועד ביצוע העבירה היה הנאשם בן 22-23 בעוד המתלוננת כבת 17-18 וכידוע לנוכח גילה הצעיר זקוקה ביתר שאת להגנה מצד החברה על שלומה ובטחונה. עתה אתייחס לכל אחד מכתבי האישום בנפרד.

23. העבירה בה הורשע הנאשם בתיק האב בוצעה בביתו של הנאשם, שם התגוררה המתלוננת עמו ועם הוריו, ובמקום האמור לספק למתלוננת ביטחון ותחושת מוגנות על ידי מי ששמה בו מבטחה. מכתב האישום המתוקן עולה כי הנאשם בעודו תחת השפעת אלכוהול חזר לביתו לפנות בוקר שם המתינה לבואו המתלוננת. במהלך דין ודברים בין השניים, שוחח הנאשם עם מספר בנות אשר עברו מתחת למרפסת ביתו. בתגובה לכך תפסה המתלוננת את הנאשם בצווארו וחנקה אותו, דחפה אותו אחורנית בעודו מתנגד למעשיה ואוחז במעקה המרפסת כדי לא ליפול. המתלוננת לא הסתפקה בכך ולא חדלה ממעשיה ובהמשך סטרה לנאשם, שרטה אותו בכתפו ובצווארו והכתה את פיו באמצעות בקבוק סודה מספר פעמים. כתוצאה ממעשי המתלוננת נשברה שן אחת משיניו של הנאשם ונצפתה אדמומיות בכתפו ובצווארו של הנאשם. בתגובה למעשיה ולאחר שבדק את פציעתו, הנאשם שיכול היה להימנע מתקיפה של המתלוננת, סטר לה, משך בשיערה וביקש כי תצא מביתו, אולם המתלוננת סירבה לעשות כן. מבלי להקל ראש במעשיו של הנאשם, לא מדובר בעבירת אלימות ברף חומרה גבוהה, מדובר בהתפרצות כעס רגעית ללא תכנון מוקדם, ללא תחכום או אכזריות ולמרבה המזל האלימות בה נקט הנאשם לא הותירה סימני חבלה על גופה של המתלוננת. כמו כן, אי אפשר להתעלם מכך שהרוח החיה והמרכזית באירוע היא המתלוננת אשר נקטה באלימות קשה ומגוונת כלפי הנאשם, בביתו שלו שם גם הוא אמור לחוש ביטחון ומוגנות ותוצאות האלימות שנקטה כנגדו קשות ביותר. אין באמור כדי להצדיק אלימות מכל סוג שהוא כלפי בת זוג, אך מדובר בנתון אשר נמצא בליבת קביעת המתחם.

האירוע החמור מבין שני כתבי האישום הוא זה הנידון בתיק הצירוף. מנסיבות המקרה עולה כי בעיצומה של חופשה משותפת ובמהלך שיחה בין הנאשם למתלוננת, גידף וקילל הנאשם את המתלוננת והאשים אותה בהרס החופשה. למשמע דבריו אלו של הנאשם סטרה לו המתלוננת. בתגובה לסטירה, דקר הנאשם את המתלוננת באמצעות שיפוד עץ מלוכלך בכף ידה. גם כאן יש לקחת בחשבון כי תחילת האירוע במעשיה האלימים של המתלוננת ולמעשה אי אפשר לנתק את הקשר בין שני כתבי האישום המלמדים על דפוס פעולה זהה, הן של המתלוננת והן של הנאשם. כפי

שצינתי לעיל, כלל אין הצדקה להתנהגות אלימה כלפי בת זוג, הנאשם יכול היה להימנע ממעשיו אך מצא לפעול באופן אלים ובריוני. תגובתו של הנאשם, אלימה וחסרת פרופורציה שתוצאותיה קשות, כפי העולה מתמונות החבלה והתיעוד הרפואי, כאשר למתלוננת נגרם פצע, אדם ונפחות בידה ונזקקה לטיפול רפואי (טעת/1). הנזק שנגרם למתלוננת אינו רק נזק פיזי, אלא שהפגיעה היא מנטלית ורגשית החמורה לא פחות ואולי אפילו יותר.

עם זאת, התמונה המצטיירת מכתבי האישום בתיק האב ובתיק הצירוף כמו גם מתסקירי שירות המבחן היא כי מערכת היחסים בין הנאשם למתלוננת מורכבת ומרובת רבדים. מערכת יחסית זו בין שני צעירים, התאפיינה בחוסר בגרות ובחוסר בשלות. הן הנאשם והן המתלוננת ביטאו במערכת היחסים הזוגית ביניהם תלות רגשית, קושי בוויסות רגשי, תחושות חוסר בטחון והשתמשו באלימות מילולית ופיזית הדדית. תוצאות מעשיהם האלימים של השניים אחד כלפי השנייה הן חמורות.

24. לאור כל האמור, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, במידת הפגיעה בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנהוגה, וכאשר עתירת המאשימה לקביעת מתחם עונש אחד בנוגע לשני כתבי האישום גם יחד מקובלת עליו. מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד לעשרה חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים.

גזירת העונש המתאים לנאשם

25. אקדים תוצאה להנמקה ואומר כי במקרה ייחודי זה מצאתי כי יש מקום לסטות ממתחם העונש ההולם לקולא מטעמי שיקום. ואנמק טעמיי.

26. כידוע סטייה ממתחם העונש ההולם אפשרית רק בהתקיים החריגים הקבועים בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין ועוסקים בקיומו של פוטנציאל שיקומי משמעותי או בצורך מיוחד בהגנה על הציבור. סעיף 40ד לחוק העונשין מאפשר לבית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם אם מצא כי הנאשם "השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם". בהקשר זה נפסק כי לשם סטייה מן המתחם יש להצביע על פוטנציאל שיקומי גבוה. ראו ע"פ 6637/17 קרנדל נ' מדינת ישראל (18.4.2018), שם עמד בית המשפט העליון על השיקולים המרכזיים בהם יטה בית המשפט להפעיל את סמכותו ולחרוג ממתחם העונש ההולם. עוד נקבע כי את סיכויי השיקום יש לתמוך בעובדות, ראיות ובראש ובראשונה בתסקיר שירות מבחן. ראו: ע"פ 8377/18 ירושלמי נ' מדינת ישראל (31.7.2019); ע"פ 2125/18 דוד נ' מדינת ישראל (18.12.2018) (להלן: עניין דוד); לע"פ 4678/18 אנופרייב נ' מדינת ישראל (23.1.2019).

27. הצדדים אינם חלוקים על כך שבעניינו של הנאשם יש ליתן בכורה לשיקולי השיקום של הנאשם באופן המצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם. המחלוקת בין הצדדים נוגעת להיקף הסטייה, כאשר כזכור, לטעם המאשימה ענישה שיקומית הרתעתית צופה פני עתיד אינה הולמת את נסיבות העושה והמעשה. בעניין זה אינני רואה עין בעין עם המאשימה.

28. התסקירים בעניינו של הנאשם פורטו בהרחבה בגזר הדין ולא בכדי, יש באלו ללמד על הדרך בה צעד הנאשם. כנקודת פתיחה, מדובר בנאשם ללא דפוסים עבריינים, אשר נסיבותיו האישיות מורכבות וברקע אף מצוקה כלכלית, הנאשם ללא גורמי תמיכה או הכוונה, גדל בתחושת חוסר בטחון בעל קושי לוויסות רגשי וקושי בשליטה בכעסים. תחילה נטה הנאשם לצמצם את חלקו במערכת היחסים האלימה. עם זאת, ועל פני ציר זמן הטיפול, אפשר לראות שינוי חיובי בתפיסותיו של הנאשם, הנאשם לוקח אחריות מלאה על ביצוע העבירות, ומגלה הבנה בדבר צורך בטיפול. שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן והגורמים הטיפולים ניכר לאורך זמן רב, הנאשם התמיד בטיפול שהותאם לו במרכז "דולב" ולשביעות רצון הגורמים הטיפולים, מביע נכונות להמשיך ההליך השיקומי ורצון כנה לרכישת

כלים לעתיד. מכאן התרשם שירות המבחן כי הנאשם מפיק תועלת מההליך הטיפולי וכן יש בהליך כדי לסייע לנאשם בשיקומו ובהפחתת הסיכון. לכך יש להוסיף כי תוצאות בדיקות שתן מעידות על ניקיון מסמים וכי לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים פליליים נוספים, גם אלו מלמדים על הפחתה ברמת הסיכון כמו גם על היות ההליך הפלילי גורם מרתיע. מדובר בהליך טיפול שעל אף הקשיים עמם התמודד הנאשם בתחילת הדרך, ואולי דווקא לנוכח הקשיים ניכרת התקדמות משמעותית וההליך בהחלט נשא פרי. עם זאת ניכר כי ההליך הטיפולי בעיצומו והנאשם עודנו זקוק לטיפול ולליווי של שירות המבחן.

29. עוד יש לקחת בחשבון את ההליך בעניינה של המתלוננת, בין מכלול השיקולים שיש להעריכם כאן ולאזנם באיזון הראוי כדי להגיע לתוצאה עונשית שקולה אשר תגשים את תכלית ההגנה של הפרט ושל הציבור המשולבים בין זה לזה, ולא בכדי עמדו הצדדים בהרחבה על כך בטיעוניהם. כזכור כנגד המתלוננת הוגש כתב אישום חמור, "תמונת מראה" בגין מעשיה האלימים כנגד הנאשם כעולה מכתב האישום המתוקן בתיק האב (טענ/1). בהתאם למידע שמסרו הצדדים המתלוננת הודתה בכתב האישום, מלווה היא על ידי שירות המבחן והשתלבה בבית המשפט הקהילתי. בנקודה זו אומר כי היה ראוי שהמאשימה תציג את כלל הנתונים בעניינה של המתלוננת בפני בית המשפט לרבות השלב בו נמצא ההליך בעניינה ולכל הפחות תוצג עמדת המאשימה לעונש. נתונים אלו לא הוצגו בפניי במלואם, אך אין זה מופרך להניח כי ככל שאפשר יהא להצביע על אופק שיקומי שהרי שתינתן בכורה לשיקולי השיקום והענישה תהא בהתאם.

30. קבלת עתירת המאשימה כאן לא רק שתהא בבחינת "דיבור בשני קולות" בשני הליכים פליליים מקבילים השזורים זה בזה בטבורם כאשר הנאשם והמתלוננת נקטו זה כנגד זה באלימות, אלא שעלול להיווצר פער בלתי סביר ושאינו מוצדק בענישה כנגד השניים. שיקולי שיקום והעדפתם על פני יתר השיקולים הם השיקולים המנחים בבית המשפט הקהילתי שדן בעניינה של הנאשמת והם אלו אשר ינחו אותי גם כאן בבואי לגזור את עונשו של הנאשם כאן.

31. מעבר להליך הטיפולי בו החל הנאשם, עומדות לו נקודות זכות נוספות, בין היתר אפשר למנות את גילו של הנאשם, יליד 1996; נעדר עבר פלילי; רווק; מתגורר ברחובות עם משפחתו; כיום עובד בשתי עבודות במקביל; הנאשם הודה, לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה; הנאשם חסך מזמנו היקר של בית המשפט וחשוב מכך חסך את שמיעת עדותה של המתלוננת שלבטח לנוכח גילה וכלל הנסיבות בתיק זה עשויה הייתה להיות עדות מורכבת ועל כל המשתמע מכך; מאז ביצוע העבירות בהן הורשע לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים; מזה תקופה ארוכה אין בין הנאשם למתלוננת קשר וזו דיווחה כי אינה חוששת עוד מפניו של הנאשם.

32. כמו כן לקחתי בחשבון נסיבות חייו הלא פשוטות של הנאשם כאשר איבד את אביו בגיל 9 בלבד, והוא גדל במציאות משפחתית מורכבת, אמו סובלת מבעיות רפואיות ולא עובדת בשל כך וכאשר ברקע מצוקה כלכלית (טענ/3). שליחתו של הנאשם לריצוי עונש ולו בדרך של עבודות שירות כעתירת המאשימה עשויה לפגוע לא רק בתהליך השיקומי שבו החל, אלא עשויה לפגוע באמו הנתמכת בו גם מבחינה כלכלית.

33. לנוכח המקובץ לעיל ובהינתן מתחם העונש ההולם שנקבע על ידי כנע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד לעשרה חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים, שהרי היה מקום למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם ומכאן שהסטייה ממתחם העונש ההולם כהמלצת שירות המבחן היא בבחינת סטייה מתונה. עם זאת, מצאתי להגדיל את היקף צו השל"צ.

34. עוד אומר כי בנסיבות המתוארות ובשים לב לתוצאות מעשיו האלימים של הנאשם בתיק הצירוף, החבלה

שנגרמה למתלוננת והטיפול הרפואי לו נזקקה מתחייב רכיב של פיצוי. קביעה זו מנותקת מהשאלה האם יפוצה הנאשם על הנזק שנגרם לו כתוצאה ממעשיה של המתלוננת ואם לאו. חזקה על המאשימה כי תשקול השיקולים הרלבנטיים לפיצוי הנאשם בהליך המקביל המתנהל כנגד המתלוננת, כשם שנעשה בכל תיק ותיק ואין באמור כדי להביע כל עמדה לגופו של עניין. בקביעת גובה הפיצוי אקח בחשבון את מצבו הכלכלי של הנאשם.

35. לנוכח המקובץ מצאתי כי ראוי לאפשר לנאשם אשר הוכיח עד כה כי ערך מאמץ לשינוי, אפשרות להמשיך ההליך השיקומי בליווי שירות המבחן. עוד יש לזכור כי הענישה עליה המליץ שירות המבחן היא ענישה מוחשית חינוכית בדמות של"צ וההליך אינו מסתיים כאן. ברי כי באם לא יעמוד הנאשם בתנאי צו השל"צ והמבחן אפשר יהיה לשוב ולגזור את דינו מחדש. דומה כי לא רק האינטרס האישי של הנאשם יצא נשכר אלא הציבור בכללותו.

36. בהקשר לכך אפנה לדברים שנאמרו בע"פ 4802/18 פלוני נ' מדינת ישראל (29.1.2019), בהקשר של עבירות מין חמורות אך הם נכונים גם כאן.

"חשיבותו של ההליך השיקומי, המסייע לנאשם לצאת ממעגל העבריינות ולהשתלב באורח חיים יציב וקונסטרוקטיבי, אינה נעוצה אך בטובתו של הנאשם, וההתחשבות בשיקולי שיקום אינה בבחינת הפעלת "מידת הרחמים" או התנהלות של לפני משורת הדין. אדרבה, יש בשיקולים אלה כדי לקדם את האינטרס של כלל הציבור, ואף להגן על קורבנות פוטנציאליים - לא פחות, ולעיתים אף יותר, משיקולי ההרתעה".

תוצאה

לאור כל האמור אני גוזרת על הנאשם את העונשים שלהלן:

- א. 6 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות אלימות מסוג פשע.
  - ב. 3 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות אלימות מסוג עוון לרבות איומים.
  - ג. צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 300 שעות. שירות המבחן מתבקש להגיש תכנית של"צ לאישור בית-המשפט עד לא יאחר מיום 1.11.21.
  - ד. צו מבחן למשך שנה.
- מובהר לנאשם, כי ככל שלא תגובש תכנית השל"צ, או שהוא לא ימלא אחר צו השל"צ והמבחן, ניתן יהיה להפקיעם, להרשיעו, ולגזור דינו מחדש.
- ה. פיצוי המתלוננת, עדת תביעה מס' 4 בתיק הצירוף, בסך של 1,000 ₪, אשר ישולמו ב- 5 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.10.2021. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מדי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

צו כללי למוצגים.

ניתן היום, ג' תשרי תשפ"ב, 09 ספטמבר 2021, במעמד הצדדים.